

K G M – POST

KOMMUNICATIEBLAD VAN DE KONTAKTGROEP MAASTRICHT

" Vrienden van de Broeders van Maastricht "

Voorzitter: Kees Spoorendonk. Tel 0486 – 473738. **e-mail:** kees@spoorendonk.net

Secr./penningmeester: Jacques de Poel. Eickhovenstr.22, 6367 BZ Voerendaal.

Tel. 045-5752804. **e-mail:** depovo@home.nl

IBANNR: NL46 INGB 0006 2931 34 t.n.v. " Kontaktgroep Maastricht"

Eindredactie: Han Klaver, Groot Veenenburg 60, 2182 EJ Hillegom. Tel. 0252 – 752051

e-mail: klaver-en-partners@outlook.com

15 december 2015

NR 66

Rutten en Bernardus
Mensen op te tillen
God nabij te blijven,
blijft ons edel streven.
Zal ons richting geven.

zijn ons voorgedaan
uit hun zwak bestaan.
mensen nog het meest,
in hun heider geest.
Zo is 't steeds geweest.

Kontakt Groep Maastricht, vrienden voor het leven

Het verhaal gaat verder

Beste vrienden,

Het verhaal gaat verder was het thema van een aantal bijeenkomsten ter gelegenheid van het 175 jaar bestaan van de congregatie. Op 21 november 1840 is de congregatie gesticht door Mgr. Louis Rutten en de eerste broeder Bernardus Hoecken. In 1837 begon Mgr. Rutten in een portaal van de Sint Servaas zijn werk onder de jeugd. In dat portaal hebben wij als KGM-leden een dienst gehouden op donderdag 12 november 2015 ter gelegenheid van ons 50 jarig bestaan. In 1965 toen de congregatie 125 jaar bestond heeft de toenmalige generale overste Avellinus Janssens, die nu bijna 100 jaar is, de KGM opgericht. Bij hem stond toen helder voor ogen dat de congregatie op een open en milde manier aandacht moest besteden aan de oud-juvenisten en oud-broeders. Die aandacht kwam bij hem en zijn medebestuurders voort uit een aantal gevoelens: het goed maken van het aangedaan leed aan deze mensen, het wederom oppakken van vriendschap en genegenheid ten aanzien van hen en het uiten van grote waardering van hun vaak jarenlange inzet voor de congregatie. Er leefde toen nog bij oud-broeders het terechte gevoel dat ze op een of andere wijze door hun uittreden in de ban waren gedaan. Ze werden ook vaak beschouwd als mensen die hun roeping hadden verraden. Over hen mocht niet worden gesproken: ze moesten in stilte vertrekken en de leden van de congregatie mochten geen contact meer met hen hebben. Gelukkig heeft broeder Avellinus deze situatie doorbroken.

In het jubileumjaar 1965 maakten enkele honderden mannen gebruik van de uitnodiging om elkaar weer te ontmoeten en hartelijk de hand te schudden. Avellinus heeft hen toegesproken en eerlijk toegegeven dat de congregatie hen niet altijd correct had behandeld. Hij gaf hen te verstaan dat zij nog op een soms diepe wijze aan de congregatie verbonden blijven.

Na deze bijeenkomst werd toen een soort vereniging opgericht: de Kontaktgroep Maastricht, de KGM.

Er werd een stuurgroepje geformeerd, waarin ook – al die jaren door – een lid van het provinciaal bestuur Nederland, deel uitmaakte. Dit versterkte de band en stond garant voor een goede onderlinge communicatie tussen de KGM en de congregatie.

In de achterliggende vijftig jaar heeft de KGM diverse malen reünies georganiseerd. Hierbij werd de grote verbondenheid met elkaar zichtbaar en voelbaar. Het waren ook gelegenheden dat de oud-juvenisten en oud-broeders met elkaar in contact konden komen. Dat was vaak zegenrijk.

Samenkomsten werden gehouden in het voormalige juvenaat in Zevenaar, in diverse kloosters van broeders in het land, maar de meeste malen vond dat plaats in Maastricht. Daar waren we dan op het buitengoed De Scharck, de voormalige kweekschool aan de Tongerseweg en De Beyart hartelijk welkom.

Niet alleen de broeders worden ouder. Dat geldt ook voor de leden van de KGM. Dat is mede de oorzaak dat het aantal landelijke ontmoetingen de laatste jaren afneemt.

De broeders nodigen KGM leden uit op bezinnende bijeenkomsten in Nijmegen, Den Haag en De Beyart, hetgeen erg gewaardeerd wordt. Samen ons verdiepen en bezinnen in onze 'roots' en zoeken hoe 'het verhaal verder gaat'.

Terugkijkend op de vijftig jaar van ons bestaan mogen we vaststellen dat we elkaar als broeders en oud-broeders hebben gevonden. Dat we elkaar weer bij de hand hebben genomen en dat mogelijke pijn en teleurstelling plaats hebben gemaakt voor vaak hernieuwde vriendschap en wederzijdse waardering.

Dat geeft ons een goed, maar vooral ook een dankbaar gevoel.

Kees Gordijn, de huidige provinciaal overste, bedankt ons voor onze bijdrage aan de congregatie. Hij zegt: mede door uw inzet en betrokkenheid hebben wij hier in Nederland en ook in Chili, Ghana, Indonesië en Malawi de intentie van broeder Bernardus Hoecken "Goed zijn en goed doen" vorm kunnen geven.

Niet alleen als erfenis van onze gemeenschap, maar vooral de bereidheid van uzelf om medemensen ter zijde te staan en dat ook van binnenuit te doen.

Van eenzelfde intentie zijn we verbonden met elkaar en dragen we allen op eigen wijze bij en geven we vorm aan wat ons bezielt en dierbaar is.

Dat erfgoed van onze congregatie is bij u in goede handen en daarvoor blijven we wereldwijd met elkaar verbonden tot geluk van velen.

We vieren dit 175-jarig bestaan dankzij uw verbondenheid met ons

De KGM heeft als cadeau aan de congregatie twee banners gegeven, zie foto, een in het Nederlands en een in het Engels.

Op de website www.broedersvanmaastricht.nl op de startpagina lees je alles over de dienst van 12 november. Bij het kopje Meedoen zie ook informatie van de KGM.

Een dag of 10 geleden is zoals jullie wel gezien hebben de laatste Berichten van de Broeders van Maastricht verschenen. Na 54 jaargangen stopt de congregatie er helaas mee. Ben Duives en Wim Swüste hebben zich jarenlang hiervoor ingezet. Hartelijk dank voor het vele werk dat verzet is al die jaren.

Bovengenoemde website biedt alle opties om kennis te blijven nemen van alle ontwikkelingen in en rond de congregatie.

Dierbare herinneringen van twee KGM-leden:

Na zes jaar lagere school bij de broeders in Den Haag was het dan begin september 1940 zover: met de trein naar het juvenaat St.Stanislaus in het verre Zevenaar. Het was een hele overgang. Ik wilde broeder worden en dan neem je die verandering maar voor lief! Na 2 maanden op 21 november was het groot feest: het eeuwfeest van de Congregatie. Dat is intussen 75 jaar geleden.

Iedereen heeft een eigen levensverhaal en dikwijls loopt het toch weer anders dan dat men zich in zijn fantasie voorstelt.

Ik herinner mij de speelplaats en de grote tuin. Na twee jaar werd het gebouw door de Wehrmacht begin september 1942 opgeëist. Dat betekende allemaal kort na de grote vakantie weer naar huis. Maar na een paar weken was er al een vervangend onderdak gevonden - o, ironie - in het klooster van de Duitse paters in Simpelveld. De meeste paters waren opgeroepen voor het front.

Na de bevrijding de kweekschooljaren en daarna De Beyart. En nu bij het 175-jarig jubileum wil ik graag met nadruk zeggen, dat ik zeer dankbaar ben voor de gedegen opleiding en vorming die we gekregen hebben.. Na de afleggen van de eerste geloften en nog een vormingsjaar begon een nieuwe levensfase.

Met enthousiasme begon ik met het echte werk. Dat was op de Postjesweg in Amsterdam en later in St.Michielsgestel.

Mijn spontane reactie was: "Wat moet ik dáár gaan doen? Ik weet niets af van het onderwijs aan dove kinderen." Het laconieke antwoord was: "Geen zorg, dat leren ze je daar wel..!" Toch was dat gevoel van : "Hoe moet dat nou?" vrij snel verdwenen. In het klaslokaal naast mij, werkte Br.Jozefo Dassen, mijn pedagogiekleraar van de kweekschool. Met een vertrouwelijk: "Ben, als je iets te vragen hebt, dan loop je maar naar binnen."

De jaren in Gestel (1952-1973) zijn mij nog steeds dierbaar. Het waren jaren die voor mij veel hebben betekend, niet in het minst door de prettige en onderlinge sfeer. Hoogtepunten waren de feesten en vooral bij de viering van jubilea het toneel. Het afscheid was respectvol en de contacten daarna zijn jaren gebleven.

Ik geloof in "sturing" van boven en we noemen dat samen "de rode draad". We hebben netjes het schooljaar afgesloten en na ons trouwen en verhuizen, zijn we in dezelfde sector verder gegaan. Beiden in Amsterdam. Ik aan de J.C.Ammanschool voor dove kinderen en mijn vrouw aan de katholieke school voor slechthorenden (parttime) voor muziek en expressieve beweging.

Alles wat ik aan kansen kreeg, kon ik realiseren mede dankzij een gedegen opleiding en vorming. Het bovenstaande is bedoeld als een hommage aan de vele, vele broeders die in de voorbije 175 jaar hun krachten en inzet hebben gegeven aan de opleiding en vorming van de jeugd.

Op 21 november heeft de congregatie dit jubileum gevierd. Vanaf deze plaats wil ik alle nog levende broeders van harte feliciteren. Ik wil tevens mijn respect uitspreken voor de inzet van velen die –ondanks hun hoge leeftijd- toch nog op aangepaste wijze zich verdienstelijk maken voor de medemens.

Verder hebben we het gouden feest van de KGM gevierd. Het is een gouden greep geweest, dat 50 jaar geleden de mogelijkheid werd geschapen om de binding met de Congregatie op aangepaste wijze voort te zetten. Ik heb in het verleden al vele bijeenkomsten meegemaakt. Vanaf deze plaats een gemeend proficiat aan het bestuur. *Ben Gerits*

Herinneringen aan het Vrijthof door Thieu Thissen

André Rieu neemt regelmatig het Vrijthof in bezit om zijn concerten te geven. Hij toont zich altijd zeer gelukkig met “ziene Vriedhoof”

Ongeveer 65 jaar eerder waren er ook veel mensen blij met het Vrijthof in Maastricht. Er was tegen de achterzijde van het plein een groot altaar gebouwd. Het stond voor een grote massieve kasteelmuur van gele mergelblokken. Er zou een pontificale H. Mis worden opgedragen door Mgr. Lemmens, de bisschop van Roermond. Die H. Mis stond in verband met of de Heiligdomsvaart of met het grote Mariajaar dat de bisschop had uitgeroepen. Het plein stond al gauw helemaal vol.

Vader bisschop werd in vol ornaat afgehaald bij de pastorie van Pastoor-Deken Ingendael.

Bij de voordeur zei de Bisschop tegen de broeder die de grote wijde koormantel los van de grond moest optillen: “Pak ‘m maar kort vas, anders schleit d'r dich de wink onder!”

De indrukmakende Cappa Magna, teken van een plechtige kerkfunctie, verdiende en toonde respect. De lange tocht naar het altaar ging tussen lange rijen door. Onderweg zegende Mgr. Lemmens met kleine kruistekens de knielende mensen. Op het grote, hoge altaar stonden al veel mensen, van gewoon misdienaar tot en met de vicaris-generaal Mgr. Féron. Rondom en voor het altaar stonden veel zangers en begeleidende musici. De Hoogmis begon. Met grote eerbied was iedereen aanwezig en deed mee waar dat werd verwacht. Ieder was erbij, kende zijn plaats en de stilte. Een dienst om nooit te vergeten.

Ik moest hieraan denken toen we op 12 november de eenvoudig maar mooie dienst hebben gehouden in de Sint Servaas ter gelegenheid van het 50 jarig jubileum van de KGM

Het is ons plan om in de maand september van 2016 een kleine bijeenkomst te organiseren in Den Haag in het stadsklooster Westeinde.

Financiën

Beste mensen, willen degenen die in het komende jaar de bladen **In Deo en Oriëntatie** van de broeders wensen te ontvangen, een bijdrage van ten minste € 20,- aan de KGM overmaken? Deze ontvangsten gireer ik, na ontvangst, in één bedrag door naar de bankrekening van broeders FIC. Gelieve dit te doen vóór 10 januari 2016.

Ook een vrijwillige bijdrage voor de KGM zélf is weer van harte welkom! Gelieve bij de betaling een en ander bij de omschrijving goed te specificeren of de specificatie van het bedrag naar mij (Jacques) te e-mailen. Er zitten nl. nog altijd ontvangsten bij die te onduidelijk zijn om ze goed te kunnen verwerken. *Jacques de Poel (penningmeester)*

Zalig Kerstfeest

En

Een voorspoedig 2016

bestuur KGM

